Raiņa bulvāris

Riten’s

Emīls Liepiņš, 11. b

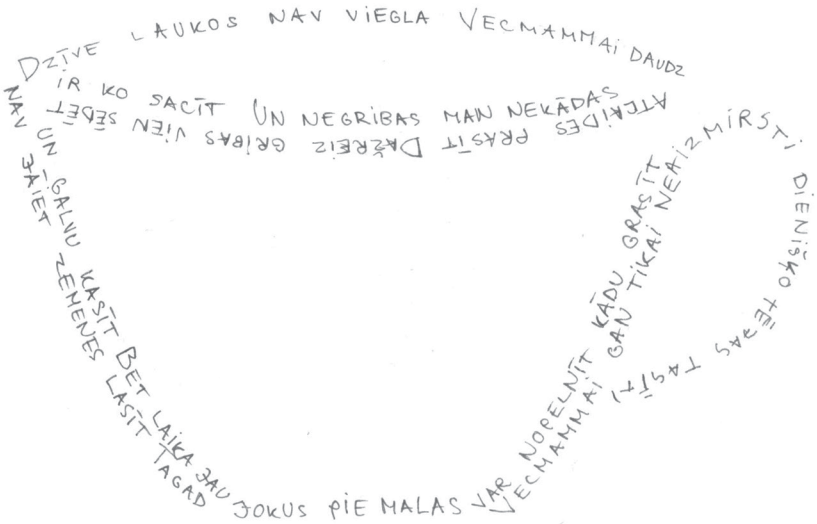

Alise Anna Ziemele, 11. b

Daniils Vladimirovs, 11. b

L I I L I J I S M S

E S
ESMU
LUISS.
TĀ IR
T E I K U Š I
DAUDZI LUISI.
VISI KĀ VIENS
R U N Ā T Ī G I .
VIENS RUNĀ PAR
VAKCĪNĀM, OTRS PAR
MODI, TREŠAIS PAR SAVU
VARENUMU. ROZENTĀLS
REIZĒM ARĪ PA TUKŠO.
/ / /

MAN IR VIENA KOPĪGA ĪPAŠĪBA AR L U I S U
ČETRPADSMITO. MĒS ABI ESAM NELABOJAMI NARCISTI.
ES NEDAUDZ ATŠĶIROS NO L U I S A P I E C P A D S M I T Ā .
MAN PAGALAMĀ NAV BORDELIS. ARĪ NO SEŠPADSMITĀ - MAN IR GALVA.
AR ASTOŅPADSMITO DOMĀJU LĪDZĪGI. KAD BONAPARTS NĀK, METOS BĒGT.
KALENDĀRĀ MANS VĀRDS NAV. TUR T I K A I LUDVIGI - GODALGOTS PELDĒTĀJS
UN KURLS KOMPONISTS. TĀDĒĻ, ARĪ SMAIDU, KA ESMU PAGADĪJIES LUISS, NE KAS
CITS. EIROPAS KARAĻNAMOS VAIRĀK LUISU, NEKĀ KAVĒTĀS SPORTA STUNDAS.
BET KATRU R E I Z I K A D M A N I KĀDS IEPAZĪST,
SALĪDZINA T A S MANI A R G R E I Z U
MŪZIĶI. N E P Ā R PROTI, NE JAU
P A R APAĻO

ĀRMSTRONGU ES RUNĀJU.
Š I S N A V ĻOTI
I Z D E V I E S
D Z E J O L I S .
BET V I S M A Z TAD

I Z B A U D I E T LILIJAS Z I E D U ,
K U R Š SIMBOLIZĒ VARENĀKOS
LUISUS

*LILIJSMS - ĪPAŠA NARCISMA IZPAUSME, KAS IR SALĪDZINOŠI DAUDZ PATĪKAMĀKA UN IZTEIKSMĪGĀKA

Luiss Martins Rozentāls, 11. b

Kas tas ir?

Linda Lielbriede, 11. b

Patrīcija Karpa, 11. b

Tējkanna

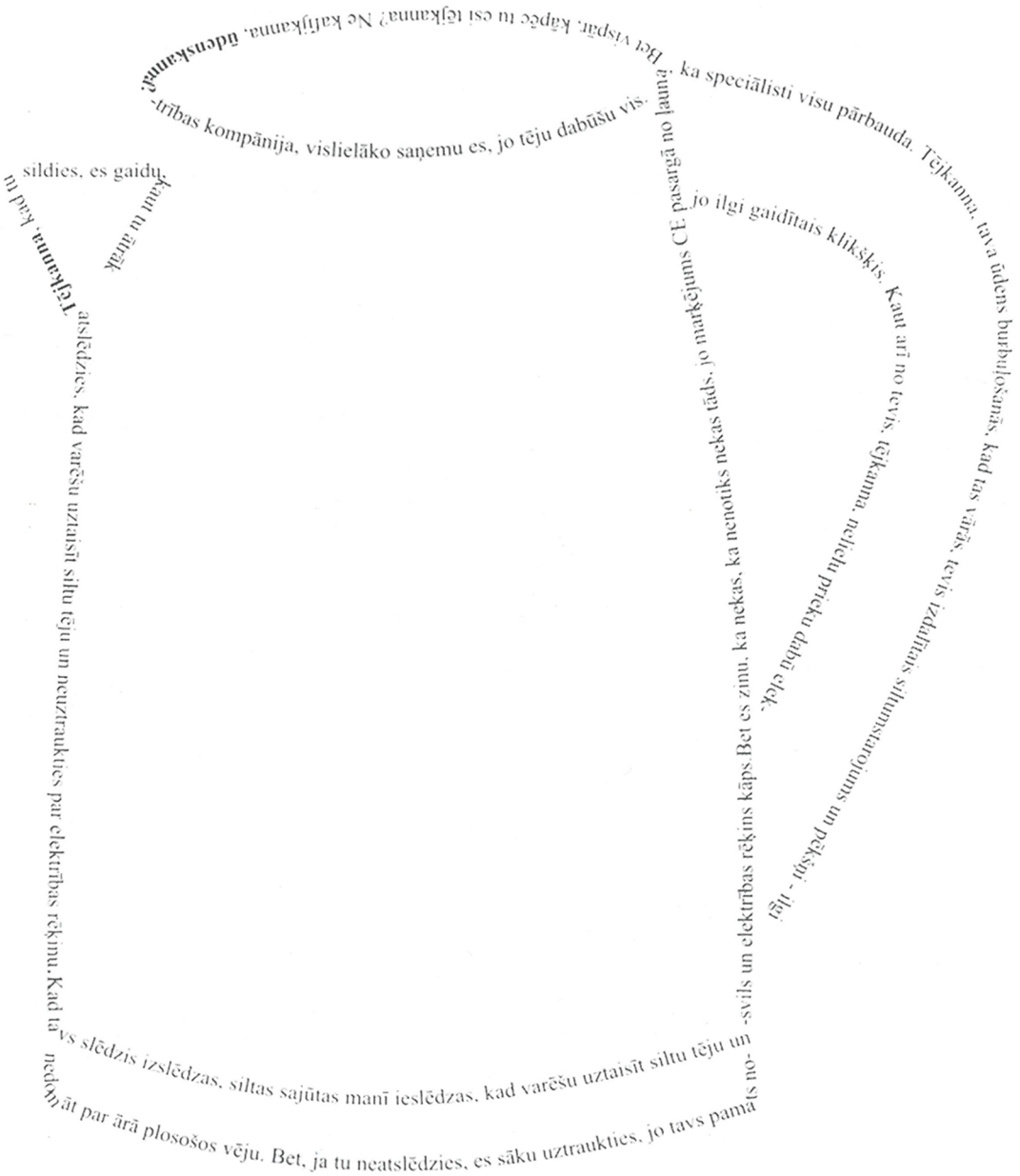

Gatis Krēgers, 11. b

Ja dzīvi mēs par
mūziku sauktu,
Tad manējā
kā simfonija.
Tai gan prieks,
Gan skumjas
Būtu.
Vissīstākā
Harmonija.
Katra nots
Kā atsevišķa
Diena.Tas
nekas, ka tā
maza, viena.
Tā pratīs mani labi paskolot.
Vienalga, ka simfoniju orķestris spēlē,
Es atradīšu dzīvei atbilstošu sastāvu,
Iemācīšos runāt katra instrumenta mēlē,
Turot māksliniekam raksturīgu stāju.
Grūti iemācīties būs, es zinu,
Bet grūtības neapstādinās.
Es pati savus ceļus pinu,
Pat ja šķībās notis maldinās.
Ne diezi, ne bemoli mani nobiedēs.
Es radīšu savu skaisto, skaisto melodiju.
Visaugstākās notis kā burvīgas puķes ziedēs,
Veidojot ar zemajām haotisku, bezgalīgu miju.
Tagad skan tikai eizteiksmīgs ievads,
Bet ar laiku tas par skaņdarbu kļūs.
Tas vistiešākais manas unikālās dzīves ieskats.
Un nav iespējams zināt, kas tālāk būs.
Ja dzīvi mēs par mūziku sauktu, tad
Manējā kā neparasta simfonija.
Visīstākā harmonija

Ieva Koroļkova, 11. a

LAIKS

Laiks – tā ir valūta, kuras kurss spēcīgi aug, kuru
tērējam uz lietām, kurām vērtības nav. Komforta
un ērtību dēļ mēs to upurējam visu dzīvi.
Rutīna, kas ik dienas iet uz apli kā
pa ciparnīcu. Apkārt desinformācija,
kas zog mums laiku nemitīgi,
kuras dēļ mēs dažreiz krī-
tam tā kā zvaigznes
no debesīm.
Kā
p
ēc laiks
ir tik vērtīgs?
Ar laiku pērkam
Zināšanas, prasmes,
pieredzi. Cik tas viss ir
nozīmīgs-to aptvert nav viegli,
bet tās ir paliekošas vērtības, ko nespēs
atņemt neviens. Varbūttu man nepiekrīti, es tev
kā stulbenis liekos, bettavas iespējas iet uz beigām,
tavam pulkstenim skrienot. Laiks nav nopērkams kā
sviests, ko tu uz maizes smērē, tāpēc labāk padomā,
kā savu laiku tu tērē.

Roberts Rigačovs, 11. a

Ods

Ņemu avīzi aši
Saule ir jau norietusi
Atvēzējos plaši
Ieliido mājā
ods
Sapņos rādās baltie vaļi
sen
gulņ
Klusi
Es jau
Mieklisagād
Pieceļos dzirdu odu skaļi
nepaspēja iekost
Situ odu
tam dots
Nosežas uz galdamana
nost
Tas
Bet saimniekš vijņ
nemana

Klāvs Dinters, 11. a

Mūzika

Caur to mēs Varam aizklīst no pasaules varas,

Iegrimt domās savās, neiespringt, kad dzīve karās,
Atslābt, kad darbus darām, vai vakara tēju vārām

Tā apdomāt skrējienu liek un, vai gadījumā tas
nav lieks lai laiks nav šķiests un, vai ceļš ir šķīsts.

Vēl par mīlestību tā
Stāsta un par gudrību
Māca lai atrastos tie,
Kas dzīves apmānītie

Tā salabt mums like
Un tālab mums šķiet,
Ka dzīve mums riet
Un, vai pakaļ skriet,

Marks Vecainis, 11. a

KOFERIS

CEĻOJUMS. "BĒRNIEM NOTIEKOŠAIS LIELĀ MĒRĀ BIJA PIEDZĪVOJUMS, INTERESANTS PAT NEĒDUŠIEM". ES CEĻOJU UZ MASKAVU, UZ SENO GALVASPILSĒTU, UZ KULTŪRAS CENTRU, UZ KRĀŠŅO, APDZIEDĀTO KRIEVZEMES PĒRLI. LOGĀ TIKAI PUTENIS. TIK BALTS UN SPĒCĪGS, BET TAS NELIEDZ MAN SASKATĪT PILSĒTAS APRISES. SARKANAS MĀJAS AR SARKANIEM KAROGIEM UN SARKANĀM SEJĀM NOGLŪN UZ MANI. ES REDZU NEREDZĒTAS AUGSTCELTNES, SKAISTAS KATEDRĀLES UN AUGSTMAŅU ĒKAS, PĀRĀK KRĀŠŅAS MANĀM ACĪM, UN ES LECU PRIEKĀ! NEVIENA CITA SEJĀ NAV MANAS SAJŪSMAS, NEVIENS CITS SEKATĀS CAUR DĒĻU ŠĶIRBĀM UN NEGAIDA STACIJU. TIKAI ES RAUSTU MĀMIŅAS PLECU UN SAUCU, LAI VIŅA PASKATĀS. TIKAI TĒTIS ATBILD. TĀS NAV MANAS ATMIŅAS. ES NEKAS NEESMU BIJUSI MASKAVĀ, TAJĀ SENAJĀ GALVASPILSĒTĀ, TAJĀ KULTŪRAS CENTRĀ, TAJĀ KRĀŠŅAJĀ, APDZIEDĀTAJĀ KRIEVZEMES PĒRLĒ. TAS IR STĀSTS PAR VILCIENIEM, VAGONIEM UN CILVĒKIEM. TIK DAUDZAS REIZES DZIRDĒJU, BET NEKLAUSĪJOS. TAGAD JAU PAR VĒLU, JO STĀSTĪTĀJU NAV. BET TAGAD ES GRIBU KLAUSĪTIES. REIZ ŠEIT BIJA SĒTA. TUVUMĀ RAUDĀJA MĀTE, BLAKUS SĒDĒJA TĒTIS, BET TURPAT SKRĒJA BRĀĻI, JO VIŅIEM TAS BIJA TIKAI CEĻOJUMS, TIKAI PIEDZĪVOJUMS.

Maija Priedniece, 11. a

„Raiņa Bulvāris Bezgalība”

Literārais žurnāls no 2016. gada septembra pieejams divos variantos:

1. Papīra formātā, kas atrodams skolas bibliotēkā (lasītavā)
2. Digitāli skolas mājaslapā

Komanda:

Redaktore – Maira Pužule (12. sb)
Maketētājs – Daniils Vladimirovs (11. b)
Ilustrators – Pauls Rietums (12. e)
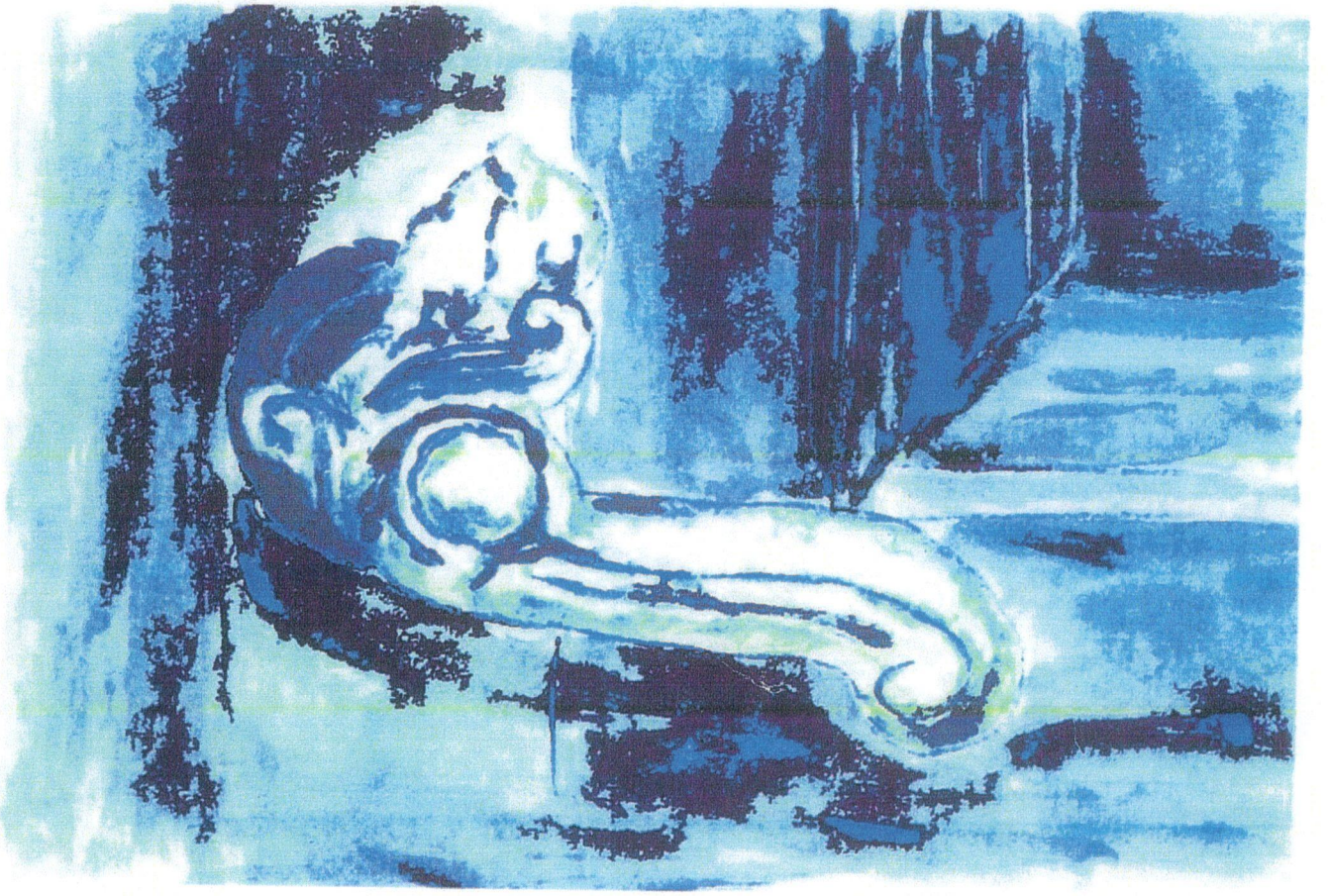
Virsvadītāja – Inese Plaude